

[Niels Westerby.]

sitet er ca. 12,5 mill. kr. lavere end det beløb, som efter universitetets rektor er nødvendigt for universitetets forsvarlige drift?''

Begrundelse:

Udtalelse fra LCs folketingsgruppe søndag den 19. marts 1967:

Liberalt centrums folketingsgruppe vil om ca. ti dage under folketingets endelige, tredje behandling af finansloven for det kommende finansår (1967-68) stille konkrete forslag om forhøjelse af bevillingerne til Københavns universitet og til uddannelse af ufaglærte arbejdere.

Det er LCs opfattelse, at disse konkrete forslag må følges op af virkelige forbedringer for næsten alle uddannelses- og forskningsområder. LC opfordrer regeringen til straks at udarbejde en klar oversigt over regeringens nedskæringer i ansøgninger om yderligere midler til uddannelse og forskning. Denne oversigt, der må indeholde regeringens begrundelse for de stedfundne nedskæringer, bør danne grundlag for en hurtig folketingsindsats for en forøgelse af samfundets investeringer i uddannelse og forskning.

Liberalt centrum lægger stor vægt på, at investeringer i uddannelse og forskning skal have første prioritet (fortrinsstilling) ved fastsættelse af de offentlige bevillinger. Det har de ikke fået ved regeringens udarbejdelse af finanslovsforslaget. Det er således liberalt centrums indtryk, at regeringen under udarbejdelse af forslaget i vidt omfang har foretaget en unuanceret linealnedskæring af bevillingsansøgninger til uddannelse og forskning. Det er derfor vigtigt, at arbejdet ved flerårige investeringsprogrammer fremskyndes, og at der nu tilvejebringes nøje koordinering mellem investeringsprogram og regeringens forberedelse af de årlige finanslove.

I denne forbindelse kan folketingsgruppen henvise til fare for, at manglende bevillinger vil fremtvinge adgangsbegrænsninger og for ringe forskningsaktivitet. Herom har der allerede foreligget bladmeddelelser, for så vidt angår handelshøjskolerne i København og Århus.

LC er rede til at forhandle med regeringen om dækning af forøgede udgifter til uddannelses- og forskningsformål.

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (29. marts 1967):

Folketingsmand Niels Westerby har i indledningen til motiveringen for ovennævnte spørgsmål meddelt, at liberalt centrums folketingsgruppe under tredjebehandlingen af finansloven for det kommende finansår vil stille konkrete forslag, bl. a. om forhøjelse af bevillingen til Københavns universitet.

Som svar på spørgsmålet, endvidere foranlediget af meddelelsen om eventuelt ændringsforslag og endelig på baggrund af de øvrige bemærkninger til motiveringen om uddannelsesinvesteringerne skal jeg oplyse følgende:

1. Det er umiddelbart indlysende, at enhver form for planlægning og prioritering i forbindelse med de uddannelsesmæssige opgaver ville blive vanskeliggjort, for ikke at sige umuliggjort, såfremt ministeriet uden selvstændig stillingtagen videreeksperder bevillingsansøgninger til de bevilgende myndigheder.

2. Jeg kan selvfølgelig kun være interesseret i, at de bevillingsmæssige problemer i forbindelse med den stadige udbygning af uddannelse og forskning bliver draget frem. Men jeg finder det korrekt at gøre opmærksom på, at ikke alle problemer kan klares med bevillinger, i hvert tilfælde ikke på kortere sigt. Der er også, ikke mindst inden for den højere uddannelse, problemer i form af lærermangel, hvilket bl. a. viser sig ved bevilgede, men ubesatte stillinger.

3. I motiveringen for spørgsmålet opfordres regeringen til at udarbejde en oversigt over regeringens nedskæringer i ansøgninger om midler til uddannelse og forskning. Selv om jeg godt forstår den tankegang, der ligger bag ved et sådant krav, må jeg gøre opmærksom på, at det rent teknisk ikke lader sig gøre uden at fortegne billedet. Budgetlægningen må nemlig nødvendigvis foregå på helt forskellige måder inden for de forskellige områder.

For de lovbundne tilskud, f. eks. det meste af folkeskoleområdet, drejer det sig om at anslå, hvad gældende lovgivning må